

men at det har været af Høflighed, man har takket ham; man er høflig overfor en Taler. Jeg har holdt saa mange Foredrag i Landet, og jeg ved, det hører sig ligefrem til, at Folk staar op og uddyber ens Tanker, i alt Fald bringer en en hjertelig Tak for det dybe og vægtige Foredrag. Det har jeg aldrig brudt mig om, og naar det en Gang imellem er hændt, at den lokale Ledelse har spurgt, om jeg ønskede en Tak, har jeg altid sagt nej. Jeg tror altsaa, at det ærede Medlem har lagt for meget ind i den Begivenhed derude i Gladsakse. Jeg tænker ikke, den betyder saa farlig meget.

Naar man nu spørger, om jeg ved, hvorvidt den nye Overlærer er velegnet til at indføre Reformer i den Aand, som det ærede Medlems Tale omhandlede, vil jeg sige: det ved jeg ingenting om. Jeg kan for Resten gentage, jeg vilde ikke en Gang regne det ubetinget for en anbefaling, hvis jeg fik at vide, at han var velegnet til at føre Skolen videre i den Aand, hvori det ærede Medlem har talt, bl. a. af den Grund, at jeg ikke ved, hvordan den Aand har været.

Det, jeg havde at bygge paa, da jeg valgte den Mand fra Esbjerg, var nu for det første ikke hans politiske Sindelag. Jeg ved godt, at det slet ikke kan nytte at sige det, for det er der ingen Mennesker, der tror. Det ærede Medlem Hr. Stauning railleerede i sin Tale over, at jeg uden at vide af det, uden at vide det mindste om det, kom til at kassere en Mand, der var Socialdemokrat, og tage en Mand, der var Venstremand. At han var Socialdemokrat, der blev kasseret, det ved jeg, det har jeg hørt fra saa mange Sider. Hvad han var, som blev antaget, det ved jeg ingenting om, har jeg ikke kunnet faa at vide. Jeg hørte, at der blev ringet over til hans Hjemsted straks ved hans Udnævnelse, for at man kunde faa at vide, hvordan han havde det i saa Henseende. Der var ingen, der var kyndig nok til at sige det, da han ikke havde deltaget i det politiske Liv, men stod udenfor og ikke var i nogen Organisation. Det er muligt, at han har den Skavank, at han er Venstremand, jeg ved det ikke. Men selv om saa var, mener jeg altsaa, at det kan tilgives mig, at jeg for en Gangs Skyld ikke tog en Socialdemokrat, men derimod en Venstremand. Det maatte kunne tilgives mig, selv om jeg aabent og tydeligt havde vidst det; selv om han havde været Organisationsformand og alt muligt derovre i Venstrepartiet, kunde det dog være rigtigt alligevel at tage ham. Og jeg havde adskilligt at bygge det paa, at det kunde

være rigtigt. Jeg havde hørt fra overmaade mange Sider, at han var en særdeles dygtig Mand, og i den Retning gik ogsaa de Udtalelser, som jeg — embedsmæssigt kan jeg sige — maatte kræve ved en saadan Lejlighed. De gik ogsaa i Retning af, at det var en særdeles dygtig Lærer. Og hans Løbebane tydede for mig stærkt i samme Retning. Nu kan jeg ikke huske Aarstallene nøjagtigt, men det gør ingenting. Jeg kan sige, han var nu for det første Lærer i Esbjerg i en Del Aar. Derefter kom han til Gørding og blev Førstelærer der og Leder af et stort Skolevæsen — det er nemlig et stort Skolevæsen, de har i Gørding —, og der var han i saadant noget som 6 eller 7 Aar. Saa blev der et Overlærerembede ledigt i Esbjerg, han søgte det, og saa tog man ham tilbage dertil. Han havde altsaa først været Lærer der i Byen, dernæst Skoleleder tæt derved, og saa tager man ham nu tilbage som Overlærer. Det tyder for mig paa, at man har vidst, at han er en dygtig Mand, man har i alt Fald kendt meget nøje, hvordan han var. Jeg kan saamænd gerne sige, at jeg tænkte mig lige straks, at han maaske netop var Socialdemokrat, fordi han altsaa var blevet ansat derovre i Esbjerg, hvor de jo har et socialdemokratisk Styre, eller jeg tænkte mig, at hvis han i værste Fald ikke skulde være det, saa var han i alt Fald en Mand, som de har kunnet bruge derovre, og som altsaa ogsaa af dem anses for en særlig dygtig Lærer.

Altsaa, alt hvad jeg kunde faa at vide om denne Mand, tydede paa, at han var en meget dygtig Lærer og en meget dygtig Skoleleder, og af disse Grunde udnævnte jeg ham til dette Embede. Det kan jo godt være, at mange vil misbillige det, endnu flere maaske, end der allerede har gjort det. Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen oplæste forskellige Udtalelser fra Bladene f. Eks., at en „af de 5 maatte vel være anvendelig“. Ja vel, det er sikkert nok, det kan være, de var det alle 5, men det er ikke det, det drejer sig om for mig, men derimod om at finde den *bedst* kvalificerede af alle Ansøgerne, det er den Pligt, jeg har. En anden Erklæring gik ud paa, at jeg skulde forpligtes til at følge Kommunalbestyrelsens Indstilling. Ja, kom blot med denne Forpligtelse, det skal ikke genere mig; saa følger jeg med Fornøjelse den Indstilling, den ansvarlige Myndighed kommer med, for saa er det nemlig den, der har Ansvaret.

Men jeg har altsaa, slutter det ærede